

SĂMÂNȚA DE DEZBINARE

În seara aceasta vom citi din **Matei 13.24-30**. Fie ca Domnul să ne arate însemnătatea acestui text. Puțin mai târziu, aș vrea să citim și de la versetul **36 la 40**.

Aș vrea să ascultați cu atenție în timp ce voi citi aceste versete. Cuvintele mele pot să fie greșite, dar Cuvântul lui Dumnezeu nu va da greș niciodată!

Isus le-a pus înaintea o altă pildă, și le-a zis: „Împărăția cerurilor se aseamănă cu un om care a semănat o sămânță bună în țarina lui.

Dar, pe când dormeau oamenii, a venit vrăjmașul lui, a semănat neghină între grâu, și a plecat.

Când au răsărit firele de grâu și au făcut rod, a ieșit la iveală și neghina.

Robii stăpânului casei au venit, și i-au zis: „Doamne, n-ai semănat sămânță bună în țarina ta? De unde are dar neghină?”

El le-a răspuns: „Un vrăjmaș a făcut lucrul acesta.” Și robii i-au zis: „Vrei dar să mergem s-o smulgem?”

„Nu”, le-a zis el, „ca nu cumva, smulgând neghina, să smulgeți și grâul împreună cu ea.

Lăsați-le să crească amândouă împreună până la seceriș; și, la vremea

secerișului, voi spune secerătorilor: „Smulgeți întâi neghina, și legați-o în snopi, ca s-o ardem, iar grâul strângeți-l în grânarul meu.”

Într-o noapte, când eram în rugăciune în Munții Catalina și meditam asupra acestui text, peste mine a venit ceva deosebit care m-a făcut să mă gândesc la o temă potrivită din care să vorbesc.

Când am coborât din munți, mi-a venit în minte cuvântul „Discrepanță”, a cărui însemnătate am căutat-o cu ajutorul dicționarului. În dicționarul Webster în dreptul acestui cuvânt este scris: „Vrajbă, a semăna vrajbă, a sta în opoziție, a semăna discordie, a sta în contradicție cu ceva.”

Aceasta m-a determinat să numesc tema din seara aceasta: **„Sămânța de dezbinare”**, și sunt încredințat că Domnul va binecuvânta Cuvântul Său.

Noi știm că începând de la **versetul 36-43**, El explică însemnătatea acestei pilde, arătând cum vine la coacere această sămânță:

„Atunci Isus a dat drumul noroadelor, și a intrat în casă. Ucenicii Lui s-au apropiat de El, și l-au zis: „Tâlcuiește-ne pilda cu neghina din țarină.”

El le-a răspuns: „Cel ce seamănă sămânța bună, este Fiul omului.

Țarina, este lumea; sămânța bună sunt fiii Împărăției; neghina, sunt fiii celui rău.

Vrăjmașul, care a semănat-o, este Diavolul; secerișul, este sfârșitul veacului; secerătorii, sunt îngerii.

Deci, cum se smulge neghina și se arde în foc, așa va fi și la sfârșitul veacului.

Fiul omului va trimite pe îngerii Săi, și ei vor smulge din Împărăția Lui toate lucrurile, care sunt pricină de păcătuire și pe cei ce săvârșesc fărădelegea,

și-i vor arunca în cuptorul aprins; acolo va fi plânsul și scrâșnirea dinților.

Atunci cei neprihăniți vor străluci ca soarele în Împărăția Tatălui lor. Cine are urechi de auzit, să audă.”

Aici, Isus dă personal tâlcuirea acestei pilde, de aceea, noi știm cum sună înțelesul ei. Noi vom intra în această temă și vom vedea cum a fost semănată această sămânță și cum ajunge la coacere.

Eu cred că atunci când a spus această pildă, Isus S-a referit la sfârșitul lumii sau sfârșitul epocii, adică la zilele noastre. Și mai cred că acest text mic este foarte potrivit pentru ceasul în care trăim noi, deoarece Isus spune clar că la sfârșitul lumii, grâul va fi strâns în grâнар, iar neghina va fi adunată și arsă. Grâul va fi dus în împărăție. Eu cred că așa va fi.

Mai este încă un text din Scriptură care mă face să cred aceasta, și anume, Matei 24.24: „Căci se vor scula hristoși mincinoși și proroci mincinoși; vor face semne mari și minuni, până acolo încât să înșele, dacă va fi cu putință, chiar și pe cei aleși.” Aici, El vorbește despre sămânța aceasta de vrajbă. Isus spune că aceste două semințe vor fi atât de apropiate, încât dacă ar fi cu putință, chiar și aleșii ar fi înșelați. Deci ar putea fi aproape același lucru.

Într-un alt loc din Scriptură este scris că ploaia cade și peste cei dreپți și peste cei

nedrepti deopotrivă. (Matei 5.45).

Îmi mai amintesc și acum prima mea experiență cu pentecostalii. Acest lucru s-a întâmplat la Mishowake, Indiana. Ei aveau o mare adunare la care participau atât cei din nord, cât și cei din sud. Din cauza legilor rasiale, ei au fost siliți să se adune în două grupări mari. Până atunci eu nu am auzit niciodată vorbindu-se despre ei și nici nu i-am întâlnit vreodată până atunci. La acea adunare am auzit pentru prima dată vorbirea în limbi. Pe atunci eram un tânăr predicator baptist și stăteam undeva în spatele adunării.

Când am auzit acea vorbire în limbi, prima dată nici nu am înțeles ce se petrece. Acolo erau doi bărbați: unul vorbea în limbi, iar celălalt dădea tălmăcirea limbii.

Când am văzut acest lucru, am început să cercetez cu atenție Biblia și astfel am văzut că totul era conform Scripturii. Scriptura spune clar că Duhul Sfânt face acest lucru.

În noaptea următoare acestei experiențe, inima mea a fost foarte tulburată. Eu dormeam într-un lan de grâu pentru că nu aveam destui bani ca să închiriez o cameră. De acasă îmi luasem ceva de mâncare cu mine. Ei m-au invitat dimineața la masă, dar pentru că nu aveam destui bani, am refuzat invitația.

În anii aceia (1933), țara era într-o mare criză, era într-adevăr greu.

Și stând acolo în lanul de grâu, mă gândeam: „Nu am putut să mănânc cu ei, dar aș dori să aflu ce au primit ei,” pentru că aveam ceva ce eu nu aveam.

În dimineața următoare, ei au spus: „Toți predicatorii să vină pe podium și să spună scurt cine sunt și de unde vin.”

Deci, eu am spus simplu: „William Branham, evanghelist, Jeffersonville,” după care m-am așezat. Pe atunci eram cel mai tânăr predicator. În dimineața următoare am fost invitat să vorbesc. După adunare, m-am întâlnit cu mulți predicatori care m-au invitat să predic în adunările lor, deoarece am avut clipe minunate de părtășie.

Ascultându-i, mă gândeam tot timpul: „O, dacă aș putea să-i întâlnesc pe cei doi bărbați care au vorbit în limbi și au tălmăcit.” Lucrul acela ardea în inima mea, pentru că doream să aflu neapărat ce posedau ei.

Cum v-am mai spus, în timpul acela, eu posedam un dar mic de la Dumnezeu. Voi știți că darurile și chemarea vin de la Dumnezeu și El le dă fără să-i pară rău. Odată primite, le aveți pentru tot restul vieții.

Cei care mă cunosc, știu că eu am avut acest dar încă din copilărie. Pe atunci, eu nu știam ce este acel dar pentru că știam că la o vedenie i se mai spune și viziune. Pe atunci eu nu știam ce posed.

Și acum deci, gândul meu era: „Ce bine ar fi dacă aș putea vorbi cu cei doi bărbați.” Duhul care era în clădire, părea să fie cu adevărat Duhul lui Dumnezeu.

Mai târziu, m-am întâlnit cu unul dintre cei doi bărbați și i-am pus câteva întrebări. El era un creștin adevărat – despre aceasta nu mai aveam nicio îndoială. El era cu adevărat un credincios adevărat.

Dar celălalt bărbat... când am vorbit cu el, am văzut că era un fățarnic. Dacă mi-a fost dat să discut cu un fățarnic, atunci acel bărbat era unul. Soția lui era blondă, dar el avea doi copii cu o femeie cu părul negru. Văzând aceasta, m-am întrebat: „Atunci ce este aceasta? Eu sunt atât de tulburat... Eu sunt întemeiat pe Cuvânt, dar aici este ceva pe dos.”

Bărbatul care a adus mesajul era sincer, dar în celălalt bărbat nu era nimic bun. Cu toate acestea, Duhul a venit peste amândoi. Cum este posibil așa ceva? Acest lucru m-a tulburat cu adevărat.

Cu doi ani în urmă, mă aflu într-o peșteră, unde obișnuiam să mă retrag ca să mă rog. Într-o seară când mă aflu acolo, mi-am pus Biblia pe un trunchi de copac. Vântul a suflat înăuntru, și mi-a deschis-o la Evrei 6.4-8, unde scrie:

„Căci cei ce au fost luminați odată, și au gustat darul ceresc, și s-au făcut părtași Duhului Sfânt,

și au gustat Cuvântul cel bun al lui Dumnezeu și puterile veacului viitor;

și care totuși au căzut, este cu neputință să fie înnoiți iarăși, și aduși la pocăință, fiindcă ei răstignesc din nou pentru ei, pe Fiul lui Dumnezeu, și-L dau să fie batjocorit.

Când un pământ este adăpat de ploaia care cade adesea pe el, și rodește o iarbă folositoare celor pentru care este lucrat, capătă binecuvântare de la Dumnezeu.

Dar dacă aduce spini și mărăcini, este lepădat și aproape să fie blestemat, și sfârșește prin a i se pune foc.”

Citind aceste versete, mă gândeam: „Deci, vântul a deschis pur și simplu Biblia aici,” după care am pus-o din nou jos. Dar vântul a venit și a deschis-o din nou exact în același loc. Acest lucru s-a repetat de trei ori.

Când am văzut aceasta, mi-am zis: „Aceasta este ceva ciudat!” apoi mi-am zis: „Doamne, de ce mi-ai deschis de trei ori Biblia în locul acesta, unde scrie despre

spini și pălămidă și despre cei care refuză odată ce au cunoscut Cuvântul, vor sfârși prin a li se pune foc?” „De ce mi-ai deschis Biblia aici?” și în timp ce stăteam și cugetam la aceasta, am privit afară... În fața mea se desfășura o vedenie fără să fac nimic. Vedeți, acesta este Dumnezeu.

Și cum stăteam și priveam, vedeam pământul. Un bărbat îmbrăcat în haine albe semăna grâu pe un ogor proaspăt arat. Când a plecat a venit un alt bărbat îmbrăcat în negru, care avea o înfățișare îngrozitoare, și a semănat și el neghină. Timpul a trecut și neghina și grâul au răsărit împreună din pământ. După un timp amândouă erau însetate, deoarece era secetă. Și eu vedeam cum amândouă se rugau cu capul plecat: „Doamne, trimite ploaie! Trimite ploaie!” Atunci am văzut nori mari și ploaia a căzut peste amândouă. Când a început să plouă, grâul a sărit în sus de bucurie și a început să strige: „Slavă Domnului! Slavă Domnului!” Dar neghina cea mică a sărit și ea în sus bucuroasă și a început să strige la fel ca grâul: „Slavă Domnului! Slavă Domnului!” După aceea, viziunea a încetat.

Deci, ploaia cade și peste cei drepti și peste cei nedrepti, deopotrivă. Duhul poate să vină într-o adunare și toți se bucură în același Duh: și creștinii adevărați și fățarnicii! Aceasta corespunde perfect.

Dar cum pot fi recunoscuți? *„După roadele lor îi veți cunoaște.”* (Matei 7.20). Vedeți, numai după roade se pot cunoaște.

Voi știți de asemenea, că există și grâu sălbatic, care se aseamănă foarte bine cu grâul adevărat. Atât de bine încât ar putea să-i înșele chiar și pe cei aleși. Eu cred că noi trăim într-un timp în care ar trebui să se predice mai mult despre aceste lucruri.

În versetul 29 vedem că aceste două plante sunt atât de apropiate încât Domnul nu îngăduie despărțirea vreunei biserici anume: metodiste, baptiste sau pentecostale în două.

În versetul 14, El spune că: „*va trimite pe îngerii Săi, și ei îi vor smulge,*” ei îi vor despărți pe cei falși de cei adevărați. Ei îi vor despărți pe cei adevărați de cei falși! Nimeni altul afară de Îngerul Domnului nu poate face aceasta. El este acela care va spune ce este adevărat și ce este fals.

Aici, Domnul spune că în zilele din urmă, El îi va trimite pe îngerii Săi. Dar El nu se referă la îngerii care s-au descoperit în vechime oamenilor lui Dumnezeu, ci la îngerii care vor face despărțirea celor două semințe, în timpul din urmă.

Noi știm că secerișul se referă la timpul nostru.

Cuvântul „înger” înseamnă „mesager, trimis”. Și noi știm că Dumnezeu a trimis șapte îngeri pentru cele șapte epoci ale Bisericii. Acești mesageri au venit în timpul epocilor.

Observați cine spune El că sunt cei doi semănători, și cine este sămânța: primul semănător a fost Fiul lui Dumnezeu. El este Cel care a venit și a semănat sămânța bună. În urma Lui a venit vrășmașul, care a semănat sămânța de vrajbă. Acest lucru, prieteni, s-a întâmplat în toate epocile, de când există lumea. Întotdeauna s-a întâmplat așa.

Sămânța lui Dumnezeu este Cuvântul, așa cum putem citi în Luca 8.11: „*Sămânța, este Cuvântul lui Dumnezeu.*” Și fiecare sămânță aduce rod după soiul ei. Și dacă creștinii, copiii lui Dumnezeu, sunt sămânța bună, fiii împărăției, înseamnă că ei trebuie să fie Cuvântul lui Dumnezeu. Ei sunt Cuvântul lui Dumnezeu descoperit în timpul în care trăiesc ei, deoarece, sunt sămânța făgăduită pentru acel timp.

La început, Dumnezeu a dat Cuvântul Său și fiecare epocă are mesajul ei, făgăduința ei și sămânța ei.

Când a venit Noe, el a fost sămânța lui Dumnezeu pentru timpul acela. Când a venit Moise, el nu a putut să vină cu mesajul lui Noe, pentru că acel mesaj nu ar fi fost valabil pentru timpul lui, ci el a adus mesajul lui Dumnezeu pentru timpul său, deoarece Moise era sămânța lui Dumnezeu pentru acel timp.

Nici Hristos nu a putut să vină cu mesajul din zilele lui Moise. El a trebuit să vină conform făgăduinței date pentru timpul Lui, deoarece era scris că fecioara va naște un Fiu și că Acel Fiu va fi Mesia.

Unii au trăit în epoca lui Luther, alții în epoca lui Wesley sau în epoca penticostalilor. Fiecare epocă a primit o făgăduință a Cuvântului, iar oamenii care au descoperit Cuvântul făgăduit în timpul lor, sunt sămânța bună din acea epocă. Ei sunt fiii împărăției așa cum a spus Isus în pilda citită. Acesta este adevărul. Duhul Sfânt S-a descoperit prin fiii Săi, care sunt sămânța bună, fiii Împărăției din epoca respectivă.

Dar priviți ce a făcut vrășmașul, Satan, el a semănat sămânța de vrăjmășie, de discordie. El este cel vinovat de acest lucru îngrozitor. Satan și-a semănat sămânța încă de la început, când Dumnezeu Și-a pus primul Său rod de ființe omenești pe pământ.

Adam avea cunoștința adevărului, el știa ce este corect și ce este pe dos... dar cu toate acestea...

Și noi am văzut că Dumnezeu a dat copiilor Săi un adăpost: Cuvântul Său. Noi nu avem niciun alt loc de adăpost, decât Cuvântul lui Dumnezeu. El este siguranța noastră.

Noi nu ne încredem nici în bombe, nici în adăposturi, nici în ascunzători, nici în Arizona sau în California! Pentru noi există un singur loc sigur, și acesta este Cuvântul.

„Și Cuvântul S-a făcut trup și a locuit printre noi...” (Ioan 1.14). Acesta este Isus Hristos. Este singurul Adăpost. Dacă suntem în El, noi suntem în siguranță. Unui credincios sincer, nici păcatul nu i se consideră. Ați știut aceasta? Cine este născut din Dumnezeu, nu săvârșește niciun păcat, el nu poate să păcătuiască. Vedeți, nu i se socotește.

Nu spunea David: „*Ferice de omul, căruia nu-i ține în seamă Domnul nelegiuirea...*”? (Psalmul 32.2). Dacă sunteți ai lui Hristos, nu aveți nicio dorință pentru păcat.

Cel ce se predă Domnului și este curățit nu mai are nicio dorință pentru păcat, el nu mai privește spre așa ceva. Pentru lume, ai putea fi un păcătos, dar pentru Dumnezeu nu mai ești pentru că ești în Hristos. Cum ai mai putea fi un păcătos, dacă ești în Acel Unul Singur fără păcat? Dumnezeu îl vede numai pe El, iar tu ești ascuns în El.

Și acum, venim în timpul secerișului. Când Dumnezeu a semănat (la început) sămânța Lui pe pământ și a pus-o în inimile copiilor Săi, în familia Sa, ei au avut un singur loc unde erau în siguranță, în Cuvântul Său. Dar vrășmașul a deschis bariera și a semănat sămânța lui de discordie, sămânța care era contrară Cuvântului lui Dumnezeu. Dacă această sămânță a fost la început o discordie, atunci ea a rămas aceeași până astăzi! **Tot ce adăugați la Cuvântul lui Dumnezeu este și acum o sămânță de dezbinare!**

De unde ar putea veni ea? Fie că vine de la vreo organizație, sau că vine din izvoare militare sau politice, tot ce este în opoziție cu Cuvântul lui Dumnezeu este sămânța discordiei sau de dezbinare!

Dacă un bărbat se ridică și spune că este un predicator al Evangheliei, apoi susține că zilele minunilor au trecut, aceasta este o sămânță de contrazicere. Dacă un bărbat spune că este predicator într-o oarecare biserică și nu crede că Isus Hristos este același ieri, azi și în veci, cu excepția trupului fizic, atunci acesta este o

sămânță de dezbinare. Dacă cineva spune că astăzi nu se mai fac minuni, aceasta este o sămânță de dezbinare! Dacă cineva spune că epoca apostolică a trecut, aceasta este o sămânță de dezbinare! Dacă cineva spune: „Nu există vindecare divină!” aceasta este o sămânță de dezbinare. Și lumea este plină de aceste lucruri. Această sămânță a discordiei cuprinde totul și împiedică grâul să crească.

Noi știm că primul semănător al seminței de dezbinare este Diavolul. El a făcut acest lucru pentru prima dată în Eden.

Și în Matei 13, vedem că Isus consideră și acum orice contrazicere a Cuvântului ca venind de la Diavolul.

Și în timpul acesta, tot ce este semănat în contrazicere cu Cuvântul lui Dumnezeu este sămânță de dezbinare. Orice tâlcuire omenească a Cuvântului este sămânță de discordie. Dumnezeu nu va răsplăti aceasta. El nu poate face aceasta, deoarece Cuvântul nu se lasă amestecat. Așa ceva nu este posibil. Cuvântul Lui este la fel ca sămânța de muștar. Această sămânță nu se lasă amestecată; nu o puteți încrucișa cu nici o altă sămânță.

Cuvântul Lui trebuie să fie Adevărul!

Observați sămânța de discordie. Noi vedem că în grădina Eden a venit la viață un Abel, când a semănat Dumnezeu sămânța Lui; dar când a semănat Satan, a venit la suprafață sămânța lui: Cain. O sămânță l-a adus la suprafață pe cel neprihănit, în timp ce cealaltă sămânță l-a adus pe cel rău. Pentru că Eva a ascultat cuvântul de discordie al Satanei, care era contrar Cuvântului lui Dumnezeu, a venit mingea păcatului care de atunci se tot învârte și noi nu putem stăpâni niciodată acest lucru, până când vor veni îngerii care vor face despărțirea. Atunci Dumnezeu își va lua copiii în Împărăția Sa, iar neghina va fi arsă.

Observați cele două vițe. O, dacă am avea mai mult timp pentru această temă! Din

păcate, eu pot să ating numai punctele cele mai importante, deoarece trebuie să începem serviciul de rugăciune pentru bolnavi.

Observați că cele două semințe au crescut împreună, exact așa cum spune Domnul Isus în textul nostru din Matei 13.30: *„Lăsați-le să crească amândouă împreună.”*

Cain a plecat în țara Nod, unde s-a căsătorit. Abel a fost ucis, iar locul lui a fost luat de Set, apoi, au început să vină la suprafață generații: o linie adevărată și o linie falsă, iar după un timp vedem că cele două linii (linia lui Set și linia lui Cain) se unesc. Prin această unire, oamenii au devenit atât de răi încât Dumnezeu a trebuit să-i nimicească.

Cele două semințe au mers însă mai departe (trecând peste potop) și în cele din urmă, și-au ridicat ambele capetele: Iuda Iscarioteanul și Isus Hristos. Isus era Sămânța lui Dumnezeu. El era începutul creațiunii lui Dumnezeu, era însuși Dumnezeu. De partea cealaltă, Iuda s-a născut ca fiu al pierzării. El a venit din iad și s-a întors în iad.

Isus Hristos era Fiul lui Dumnezeu. El era Cuvântul descoperit al lui Dumnezeu. În opoziție cu El era Iuda Iscarioteanul, sămânța Diavolului. El a venit în lume prin înșelăciune, fiind la fel ca strămoșul lui, Cain.

Iuda se juca în Biserică. El nu era sincer și în realitate nu posedă nicio credință, pentru că dacă ar fi crezut, nu l-ar fi vândut pe Isus. Dar el este acela care a semănat sămânța de contrazicere. Iuda a crezut că poate fi prieten cu lumea și cu Isus. Deodată însă, lucrurile au mers prea departe, și el nu a mai putut face nimic. De ce? Pentru că atunci când a venit ceasul deciziei (al alegerii), Iuda a ales partea rea făcând acel lucru îngrozitor (l-a trădat pe Isus). Prin aceasta, el a depășit linia de graniță dintre har și judecată. Astfel, a trebuit să meargă până la capăt pe calea pe care-o alesese, adică, pe calea de înșelător. El a semănat sămânța discordiei. Dorința lui a fost să fie plăcut în ochii organizațiilor din timpul lui: fariseilor și

saduceilor. Iuda s-a gândit că prin acel lucru, va câștiga ceva bani și popularitate.

Dar cine încearcă să placă oamenilor, nu face altceva, decât să îi împingă și pe alți oameni în dezbinare și deci, în blestem!

Lăsați-ne să primim trecere înaintea lui Dumnezeu și nu înaintea oamenilor! Ceea ce a făcut Iuda (discordia), a făcut să se găsească în el capul răului.

Noi știm că Isus a fost Cuvântul lui Dumnezeu.

Ioan 1.1-14: *„La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu.”*

„...Și Cuvântul S-a făcut trup, și a locuit printre noi, plin de har, și de adevăr.”

Dar și sămânța vrășmașului (sămânța discordiei) s-a făcut trup și a locuit printre noi în persoana lui Iuda Iscarioteanul! El nu a avut niciodată o credință adevărată, deși Iuda se gândea că ceea ce posedă el, ar fi credință!

Deci, există o credință adevărată și o credință prefăcută.

Credința adevărată, care vine de la Dumnezeu, va crede cu adevărat în Dumnezeu. Dumnezeu este Cuvântul, și El nu va mai adăuga niciodată ceva la acest Cuvânt.

În ultimul capitol din Biblie, în Apocalipsa 22.18, ni se spune că dacă cineva adaugă un cuvânt sau scoate un cuvânt, la ceea ce este scris, i se va șterge numele din Cartea Vieții!

La început, în prima carte a Bibliei (Geneza), Dumnezeu le-a cerut celor doi oameni să asculte fiecare Cuvânt pe care li l-a spus! Fiecare Cuvânt trebuia ținut, pentru că ei urmau să trăiască prin acest Cuvânt.

La mijlocul Cărții a venit Isus, care a spus: „*Omul nu trăiește numai cu pâine, ci cu orice cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu.*” (Matei 4.4), iar în ultima parte a Cărții, ni se spune:

„Mărturisesc oricui aude cuvintele prorociei din cartea aceasta că, dacă va adăuga cineva ceva la ele, Dumnezeu îi va adăuga urgiile scrise în cartea aceasta.”

Și dacă scoate cineva ceva din cuvintele cărții acestei prorocii, îi va scoate Dumnezeu partea lui de la pomul vieții și din cetatea sfântă, scrise în cartea aceasta.” (Apocalipsa 22.18-19).

De aceea nu poate să reziste nimic neclar ci numai Cuvântul curat și neamestecat al lui Dumnezeu. Aceștia sunt fiii și fiicele lui Dumnezeu, care sunt născuți nu prin voia unui bărbat, nici printr-o strângere de mână, sau printr-un botez oarecare, ci sunt născuți prin Duhul Sfânt, Cuvântul descoperindu-Se prin ei, deoarece sunt sămânța adevărată a lui Dumnezeu.

Vrăjmașul se ține de o biserică, de un crez și de datini strămoșești, dar tot ce nu merge în linia Cuvântului adevărat al lui Dumnezeu, este discordie!

Dar cum putem recunoaște acest lucru?

Se spune: „Bine, dar noi avem dreptul să tâlcuim Cuvântul!” Nu, domnul meu! Niciun om nu are dreptul să tâlcuiască Cuvântul lui Dumnezeu. Dumnezeu este propriul Interpret al Cuvântului Său!

El ne dă făgăduința, iar împlinirea acelei făgăduințe, este tălmăcirea lui Dumnezeu! Da, dacă El făgăduiește ceva, Se va îngriji să ducă acel lucru la îndeplinire - aceasta este tâlcuirea Lui. Tot ce stă în opoziție cu Cuvântul lui Dumnezeu este o discordie! Absolut!

Deci, așa cum am mai spus deja, Iuda nu a posedat o credință adevărată, ci o credință prefăcută. Credința lui era că Isus este Fiul lui Dumnezeu, dar el nu știa că Isus este de fapt Dumnezeu descoperit în trup de carne pentru că dacă ar fi știut acest lucru, nu L-ar fi vândut.

Orice om care vrea să facă compromis cu Cuvântul lui Dumnezeu, care este Adevărul, dovedește că posedă numai o credință prefăcută. Un slujitor adevărat al lui Dumnezeu va sta numai pe Cuvânt.

Zilele trecute, am fost vizitat de un predicator din Arizona. Acest bărbat este predicator la o școală renumită din oraș. El mi-a spus: „Aș vrea să te corectez într-o problemă când mi se va ivi prima ocazie.”

„Chiar acum ai la dispoziție cea mai bună ocazie,” am răspuns eu. „Vino dincolo să discutăm.” El m-a urmat în birou, apoi mi-a spus: „Domnule Branham, eu cred că ești sincer și respectuos, dar problema este că încerci să aduci în lume o învățătură apostolică. Epoca apostolică s-a încheiat o dată cu moartea apostolilor.”

„Fratele meu, în primul rând aș vrea să te întreb dacă crezi că fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu este inspirat.”

„Da, domnul meu,” a răspuns el, „sigur că cred aceasta.”

„Ai vrea să-mi arăți un singur text care arată că epoca apostolică s-a terminat? Dacă poți să faci aceasta, te voi crede,” am răspuns eu, apoi am continuat: „Cel

căruia Domnul Isus i-a dat cheile Împărăției, a spus în Fapte 2.38-39 următoarele cuvinte, ca răspuns la întrebarea pusă de cei prezenți: „*Fraților, ce să facem?*”

„Pocăiți-vă, și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre; apoi veți primi darul Sfântului Duh.

Căci făgăduința aceasta este pentru voi, pentru copiii voștri, și pentru toți cei ce sunt departe acum, în oricât de mare număr îi va chema Domnul, Dumnezeul nostru.” (Fapte 2.37-39).

Se poate contrazice Cuvântul lui Dumnezeu?” Și bărbatul acela mi-a răspuns: „În seara aceasta sunt foarte răcit.” „Acest lucru îl cred și eu.”

Vedeți? Spuneți-mi: Dumnezeu mai cheamă oameni la El? Dacă El mai cheamă încă, înseamnă că suntem tot în epoca apostolică. Desigur! Atâta timp cât Domnul cheamă oamenii la El, suntem tot în epoca apostolică, pentru că Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci.

Astăzi, noi putem vedea că această contrazicere a fost semănată în fiecare epocă.

Dacă mi-ar fi suficiente următoarele 15 minute ca să intru în această problemă, aș face-o, dar din păcate timpul nu-mi ajunge.

Cei mai mulți dintre noi citim Biblia și putem vedea că astăzi este la fel ca atunci când a venit Isus. Când a venit, El a găsit o mare contrazicere. Vedeți, El era Cuvântul care a venit la suprafață; El era tâlcuirea lui Dumnezeu a Cuvântului Său, adică împlinirea făgăduinței lui Dumnezeu, deoarece a spus: „*Cercetați Scripturile, pentru că socotiți că în ele aveți viața veșnică, dar tocmai ele mărturisesc despre Mine.*” (Ioan 5.39). Aici o aveți! El era tâlcuirea Cuvântului!

Și fiecare fiu și fiică a lui Dumnezeu, care sunt născuți din nou, sunt tâlcuirea Cuvântului din timpul în care trăiesc! Voi sunteți epistolele Lui scrise. Așa este.

Observați ce a spus Isus: „*Degeaba Mă cinstesc ei, dând învățături care nu sunt decât niște porunci omenești.*” (Marcu 7.7). „Degeaba Mi se închină cât timp seamănă numai discordie prin învățătura lor!” Ei învață aceste datini omenești și spun că sunt Cuvântul lui Dumnezeu, măcar că nu au nimic de-a face cu Cuvântul Lui.

Vedeți, fiecare epocă a adus la suprafață aceste două semințe, iar epoca noastră nu face nici ea excepție. Epoca în care trăim noi este cea mai deosebită dintre toate epocile deoarece este sfârșitul istoriei lumii. Astăzi, este cea mai mare contradicere și cea mai mare dezbinare din toate timpurile. Această discordie i-a despărțit în toate timpurile pe oameni de Dumnezeu, ducându-i la idoli.

În Matei 24.24, Isus spune referindu-se la timpul nostru că: „*se vor scula Hristoși mincinoși și proroci mincinoși; vor face semne mari și minuni, până acolo încât să înșele, dacă va fi cu puțință, chiar și pe cei aleși.*”

Vedeți, neadevărul va fi atât de aproape de adevăr, încât dacă ar fi cu puțință, chiar și aleșii ar fi înșelați.

Închipuiți-vă acest lucru! Oh, această epocă atât de înșelătoare! Satan este printre oameni. El este un bun teolog, doctor în teologie, etc, încât poate să învețe Cuvântul aproape perfect. Isus a vorbit despre aceasta, dar El a spus că totuși Satan va fi recunoscut în lucrarea lui de imitație.

Sămânța lui spune: „Oh, aceasta nu este valabil pentru astăzi!” Oh, cum să nu fie valabil? Doar Dumnezeu este Acela care a spus că așa va fi!

Priviți ce s-a întâmplat de-a lungul istoriei omenirii: discordia este aceea care a adus mânia lui Dumnezeu în zilele lui Noe. Atunci, Dumnezeu l-a trimis pe profetul Său, Noe, care a predicat plin de înflăcărare, chemându-i pe oameni la pocăință; apoi a venit judecata care a atins discordia.

Dar ce a făcut Satan după aceea? A venit din nou la suprafață prin Ham, și astfel, a început să-și semene din nou sămânța. Exact așa a fost!

Mai târziu, a venit la suprafață Moise, marele profet însărcinat de Dumnezeu să conducă poporul Israel în țara făgăduită. Ce s-a întâmplat mai departe? Moise, profetul lui Dumnezeu le-a adus adevărul deplin, Adevărul care a fost legitimat de Dumnezeu. El s-a întâlnit cu Dumnezeu și Dumnezeu i-a dat un semn ca o dovadă că L-a întâlnit.

Este adevărat că și preoții aveau atunci totul: religia lor, ritualurile lor și drepturile lor. Dar Moise a stat acolo ca o dovadă a tâlcuirii (împlinirii) Cuvântului. Să nu uitați aceasta!

Moise era inspirația lui Dumnezeu, el era împlinirea făgăduinței lui Dumnezeu. El a făgăduit că va face aceasta și Moise era tâlcuirea lui Dumnezeu.

Ce s-a întâmplat apoi? Ce s-a întâmplat când Biserica a plecat din Egipt și era deja pe drum de câțva timp? Satan a venit cu sămânța lui de contradicție, în persoana lui Balaam. Prin acest bărbat, el și-a semănat sămânța de contradicție între evrei. Noi știm că așa s-a întâmplat.

Când Balaam a spus poporului Israel că: „*Noi avem cu toții același Dumnezeu și noi slujim aceluiași Dumnezeu ca și voi!*”, în parte, el avea dreptate, deoarece (Balaam) a jertfit șapte viței și șapte berbeci și a zidit șapte altare la fel ca Moise. El s-a rugat la același Dumnezeu la care s-a rugat și Moise în pustie. În toate lucrurile a procedat întocmai ca Moise. Vedeți, toate acestea s-au întâmplat ca să

ne arate nouă ce va veni.

Acolo s-a manifestat din nou sămânța lui Cain (a Satanei), în persoana lui Balaam, în timp ce Dumnezeu s-a descoperit prin Moise.

Dumnezeu Și-a exprimat Cuvântul printr-o ființă omenească, prin care a împlinit făgăduința Sa, dar observăm că și sămânța de dezbinare a venit la suprafață tot printr-un om. Aceasta o putem vedea și în timpul lui Isus, când Satan l-a adus la suprafață pe Iuda, care a venit cu contrazicerea lui.

Și acum gândiți-vă că păcatul pe care l-a făcut Israelul alipindu-se de Baal-Peor, nu le-a fost iertat niciodată.

Care a fost acel păcat? Balaam a spus: „Noi toți suntem la fel (dar nu erau de același fel). Noi ne închinăm aceluiași Dumnezeu, de aceea ar fi bine să aparținem cu toții aceleași Biserici. Noi ar trebui să ne unim!” Și păcatul acesta nu i s-a iertat niciodată lui Israel.

Chiar Isus a spus: „*Ei au murit!*” Au pierit cu toții, în afară de trei, care au rămas statornici făgăduinței date.

Când cei slabi în credință spuneau: „Noi nu vom putea cuceri țara, pentru că locuitorii ei sunt mai puternici decât noi!”, Iosua și Caleb i-au mustrat, spunând: „*Noi suntem mai mult decât în stare să cucerim țara, pentru că Dumnezeu ne-a făgăduit că ne-o va da.*”

Pe mine nu mă interesează cât este de mare împotrivirea din jurul meu! Eu merg înainte și predic oamenilor despre botezul cu Duhul Sfânt și despre vindecarea divină. Noi ne putem bucura și astăzi de puterea Duhului Sfânt, care ne desparte de lucrurile acestei lumi; El este făgăduința lui Dumnezeu pentru noi. Epoca

apostolică nu a încetat și nu va înceta, ci ea va merge înainte până la venirea Domnului.

Deci noi am putut să-l recunoaștem pe semănătorul bătrân al contradicției. Să nu uitați că Israelul nu a fost iertat niciodată pentru acel păcat.

Și acum vă întreb, fraților. Dacă păcatul acela nu a fost iertat niciodată, cum este astăzi când oamenii vor să facă exact ceea ce a făcut Israelul? Vedeți că ceea ce a făcut Balaam a mers mai departe, ajungând la Iuda Iscarioteanul și găsindu-și sfârșitul în Isus? Ce înseamnă aceasta? Iuda și Isus, au fost simbolizați exact prin Cain și Abel.

Iuda a fost la fel de religios ca și Cain. Cain a zidit un altar și a adus o jertfă lui Dumnezeu. Cain a fost la fel de sincer ca și Abel, dar vedeți voi, el nu a avut descoperirea. El nu știa ce spune Cuvântul, de aceea se gândea că Adam și Eva au mâncat niște fructe (mere). Dar Abel, care avea descoperirea, știa că ceea ce gândește Cain este greșit. El știa că sângele este acela care i-a despărțit de Dumnezeu (se referă la amestecul săvârșit de Eva cu șarpele), de aceea a jertfit un miel, iar Dumnezeu a dovedit că a adus o jertfă adevărată. Cain a devenit gelos, și l-a omorât pe fratele său Abel, pe același altar pe care a murit și animalul de jertfă.

Tot așa a procedat și Iuda, care l-a vândut pe Isus Hristos. El l-a omorât pe Isus, așa cum l-a omorât Cain pe Abel. Atât Iuda cât și Cain, au fost sămânța de dezbinare a Satanei.

Balaam, profetul închiriat, a procedat în același fel. Dumnezeu l-a avertizat prin semne și minuni (i-a vorbit chiar și o măgăriță), iar el nu s-a oprit din drum, ci a mers mai departe. El s-a născut ca să fie un semănător al seminței de dezbinare.

Referindu-se la această epocă caldă în care trăim noi, Isus a spus că ea va sfârși cu cea mai mare discordie. Biserica acestui timp l-a scos afară din ea, de

aceea, El stă la ușă și bate. Cum ar putea ieși din aceasta altceva decât discordie? Desigur, așa este. Ea sfârșește în această epocă.

Pe Golgota au fost din nou un Cain și un Abel.

Acum fiți atenți! Imediat după înălțarea la cer a lui Isus, a fost trimis Duhul Sfânt care este sămânța dătătoare de viață a Cuvântului. Duhul Sfânt este Acela care înviorează Cuvântul. „A înviora” înseamnă „a aduce la viață”. Numai Duhul Sfânt poate aduce Cuvântul la Viață. El nu poate aduce la viață o dogmă, pentru că dogma nu aparține, nu este Cuvântul lui Dumnezeu. Duhul Sfânt este viața Cuvântului lui Dumnezeu pentru că Duhul Sfânt este Dumnezeu. Vedeți ce înviorează acest trup?

Observați apoi, cum a mers Duhul Sfânt mai departe. Ioan spune copiilor adevărați ai lui Dumnezeu în 1 Ioan 4.3: *„Preaiubiților... este duhul lui Antihrist de a cărui venire ați auzit. El este chiar în lume acum.”* El lucrează în fiii neascultării.

Ioan a spus aceste cuvinte cam la 30 de ani de la coborârea Duhului Sfânt, Sămânța adevărată, Adevăratul Dătător de viață pentru sămânță. Dar vedeți, încă de atunci a pornit și această sămânță de dezbinare și noi putem să vedem cum a mers ea prin toate epocile.

Cuvântul adevărat a fost legitimat. Profeții din diferite timpuri au dovedit că Cuvântul lui Dumnezeu este adevărul.

Dacă cineva citește ceva despre Conciliul de la Niceea, poate să vadă cum timp de 15 zile s-a dus o politică sângeroasă, prin care gruparea romană a vrut să facă din Biserica adevărată o denominațiune.

Profeții trimiși de Dumnezeu au stat totdeauna pe Cuvânt. Ei erau îmbrăcați în piei

de oi și se hrăneau cu iarbă.

Dar ce au făcut ei? Vedeți, a trebuit să se întâmple la fel ca în Geneza: Cain l-a omorât pe Abel și întotdeauna a fost la fel: unul din cei doi trebuia să moară.

Și la Conciliul de la Niceea, oamenii au înlocuit învățătura dreaptă a Cuvântului lui Dumnezeu cu dogmele și doctrinele Bisericii Catolice vechi, ceea ce a făcut ca Cuvântul să-și piardă influența între oameni. Apoi, și-au ales un papă și au tot adăugat una și alta. Ei au ascuns adevărata însemnătate a lui Petru, a Mariei și a celorlalți slujitori ai lui Dumnezeu și au făcut din ei idoli, formând o pretinsă religie creștină, bazată pe titluri și ceremonii omenești și idolești. Ce este aceasta? Sămânța de dezbinare.

Aceasta a adus la suprafață prima organizație religioasă. Ce era aceasta? Sămânța de discordie care a fost semănată adăugând și scoțând câte ceva din Cuvânt.

Unde scrie în Biblie că miercurea și vinerea nu este voie să se mănânce carne? Unde scrie că botezul se face prin stropire și nu prin scufundare? Unde scrie în Biblie despre o Maria sfântă? Unde scrie în Biblie despre lucrurile pe care le fac protestanții?

Cum este cutia, așa este și capacul! Cine se face vinovat de lucruri mici, este vinovat de întreaga lucrare. Când s-a ocupat Dumnezeu de vreo organizație? Arătați-mi o singură biserică ce a rămas vie după ce s-a organizat. Ei au murit imediat ce au făcut acest lucru și nu s-au mai ridicat niciodată.

Este timpul să se întâmple ceva! Este vremea ca Dumnezeu să lucreze. Voi distrugeți influența Cuvântului asupra oamenilor, așa cum s-a întâmplat în toate timpurile.

Dacă cineva spune: „Oh, aceștia sunt o grupare fanatică, pentru că chiar dacă le-ai vorbi zile întregi cu ei, nu ajungi la niciun rezultat! Cu ei nu se poate face nimic.” Aceasta este dezbinare. Tu pune-le în față Cuvântul și vei putea vedea cum Dumnezeu își tâlcuiește singur Cuvântul Său. Dumnezeu este în stare să ridice din aceste pietre copiii lui Avraam. Amin.

Dumnezeu Și-a legitimat pe deplin Cuvântul prin primii creștini, eliberându-i din toate legăturile Satanei și vindecându-i de toate bolile. Ei au avut în mijlocul lor prorocii, vorbiri în limbi și tălmăciri a acestor limbi; ei au adus mesaje al căror adevăr a fost legitimat de fiecare dată. Dar deși fiecare Cuvânt a fost legitimat ca venind de la Dumnezeu, oamenii s-au pus împotriva Lui și au ales o denomi-națiune. Așa s-a format prima denomi-națiune, care apoi a devenit mama tuturor organizațiilor.

Acum, aceste două semințe (a lui Set și a lui Cain) au ajuns la coacere. Noi am văzut că în această întrecere, așa cum Cain l-a ucis pe Abel, tot așa urmașul lui, Iuda, l-a ucis pe Isus.

De fiecare dată când adevărul și-a ridicat capul, sămânța discordiei s-a ridicat și a cerut viața celui care purta acest Adevăr. Dar după un timp adevărul se ridică din nou. Astfel, putem vedea că în zilele lui Luther, sămânța adevărului a început să vină din nou la suprafață. Ce a făcut atunci sămânța discordiei? Imediat după moartea acestui bărbat, ea (sămânța discordiei) a făcut o nouă organizație.

Cei care au rămas credincioși Cuvântului au mers mai departe și ce a făcut Dumnezeu? L-a trimis pe John Wesley care a rupt în bucăți lucrarea seminței de discordie. Dar ce au făcut imediat ce a murit și el? S-au organizat. Așa se face că astăzi avem tot felul de metodiști.

Apoi au venit alți reformatori: Alexandru Campbell, John Smith, etc. La urmă, din întreaga lucrare a ieșit mișcarea pentecostală. Dar ce s-a întâmplat și cu ei? Ei au pornit bine, dar cine i-a împiedicat? Ei au ajuns exact în mocirla din care au ieșit. S-

au întors în organizație. Da, ei s-au întors la discordie prin faptul că s-au organizat. Dar ca să poată face acest lucru, ei au trebuit să facă compromis cu Cuvântul.

De ce? Pentru că de fiecare dată când Dumnezeu a trimis ceva nou, ei nu L-au putut primi. Acesta este adevărul. Aceasta este iarăși sămânța de discordie.

Dacă priviți atent, veți vedea că învelișul acela mic (pleava), care a ieșit după frunzulițe și tulpina cu spic, seamănă foarte bine cu bobul de grâu. El seamănă atât de bine cu bobul, încât ne-am putea gândi că este chiar bobul. Dar dacă-l frecați în palmă, veți constata că este gol, nu conține bobul. El este numai purtătorul bobului de grâu, este locul în care bobul poate să crească și să se dezvolte, dar când bobul se maturizează, pleava (învelișul) trebuie să moară. Viața iese din acest înveliș și merge în bob.

Așa se face că bisericile de astăzi nu ne mai pot mulțumi. Nici măcar biserica pentecostală, din care am ieșit, n-a putut să ne aducă la fericire, ba mai mult, noi am fost siliți să formăm grupuri. De ce? Pentru că fiecare a pornit cu o părere.

Astfel cineva spune: „El va veni pe un nor alb!” Un altul este însă de părere că „El va veni pe un cal alb!” Și pentru că nu pot ajunge la aceeași părere, spun: „Ei bine, dacă nu ne putem înțelege, vom face două grupări.” Știți însă ce este aceasta? Sămânța de dezbinare. Principalul este că El va veni, cum o va face, ne-o va arăta chiar El când își va tâlcui propriul Cuvânt, prin faptul că îl va împlini. Lăsați-ne să așteptăm liniștiți ziua aceea! Dacă voi aveți asemenea discuții, înseamnă că nu ați înțeles mesajul acestui timp.

Voi tot timpul vorbiți despre lucrurile pe care le va face Dumnezeu, sau despre cele pe care le-a făcut, fără să vedeți însă ceea ce face în prezent. Aceasta este cauza dezbinării care apare în cadrul bisericii.

Noi am constatat că bisericile noastre au semănat în vânt, iar acum seceră furtună.

Acesta este motivul pentru care nu mai avem adunările de rugăciune de altădată. Ce s-a întâmplat? Noi am deschis bariera și am lăsat răul înăuntru.

Chiar și bisericile pentecostale sunt astăzi pline de femei care-și poartă părul tăiat. Mai înainte nu s-a permis așa ceva. Acum însă, ele se machiază, își vopsesc unghiile, poartă pantaloni și fac tot ce este rău. Ba mai mult, se căsătoresc de 3-4 ori. Dar diaconii? Oh, ce sunet neplăcut! Și ei s-au murdărit. Cum se poate așa ceva? Ei aderă la organizații pentru că Dumnezeu nu admite nicio murdărie în Biserica Sa. Ei nu au curaj să spună adevărul pentru că se tem că vor fi dați afară din organizație.

O, Dumnezeule, dă-ne bărbați sinceri, care să nu fie legați de nimic altceva decât de Cuvântul Tău. Dă-ne bărbați care să ne spună adevărul. De aceasta avem nevoie.

Ce am făcut noi? Am semănat discordie. Și pentru că am semănat în vânt, secerăm furtună.

Dar priviți, acum, ei sunt adunați ca să fie arși.

Isus a spus: „*Smulgeți întâi neghina, și legați-o în snopi, ca s-o ardem...*” (Matei 13.30). O legătură mică se numește „metodiști”, alta: „baptiști”, alta: „luterani”, etc. Ei toți sunt adunați în Consiliul Ecumenic. Ce înseamnă aceasta? „*legați-o în snopi*”. Aleluia! Ați văzut? Dumnezeu adună mai întâi neghina. El o desparte de grâu. Matei 13.30: „*Smulgeți întâi neghina, și legați-o în snopi, ca s-o ardem...*”

Ei trebuie să fie arși cu toții prin judecățile lui Dumnezeu, din cauza dezbinării printre oameni. Ei au o formă de evlavie, dar tăgăduiesc puterea lui Dumnezeu; ei tăgăduiesc Cuvântul și se țin numai de dogmele și doctrinele făcute de oameni.

Dar părerile lor nu vor avea nicio putere în fața celor aleși, pentru că ele sunt numai discordie, dezbinare și contrațicere.

Astăzi eu strig la fel ca marele profet Amos, care a spus: *„Eu nu sunt un profet și nici fiul unui profet, dar dacă leul răcnește: cine nu se va speria? Dacă Dumnezeu vorbește: cine nu va proroci?”* (Amos 3.8).

El a vestit generației lui judecata lui Dumnezeu, spunând: *„Dumnezeul pe care pretindeți că-L slujiți, vă va nimici!”*

Voi înregistrați aceste cuvinte pe bandă și benzile vi le vor aminti: *„Dumnezeul pe care pretindeți că-L slujiți, vă va...”* Da, oamenii se adună în acest snop mare, în Conciliul Mondial Bisericesc, pentru a putea fi arși. Și voi veți fi siliți să intrați acolo. Voi nu-i veți putea opri pe cei de lângă voi să nu intre acolo. În ce vă privește, voi ori veți ieși personal afară, ori veți intra cu ei. Nu există cale de mijloc! Acesta este semnul fiarei. Atunci, nimeni nu va putea să cumpere sau să vândă dacă nu va poseda acel semn, acea discordie. Rămâneți departe de acest lucru! Ieșiți afară de acolo! Fugiți din mijlocul lor! Stați departe de ei!

Acel Dumnezeu mare pe care pretind ei că îl slujesc, îi va distruge. Dumnezeu cel mare al dragostei...

Ei spun: *„Bine, dar Isus s-a rugat ca noi să devenim una.”* Este adevărat, dar tot Isus a spus: *„Cum pot merge doi oameni împreună, fără să fie de acord?”*

Isus a spus: *„să fie una, cum suntem și noi.”* (Ioan 17.11). (adică Tatăl și Fiul). Și Tatăl era Cuvântul, iar Isus a fost Cuvântul descoperit. El era una cu Tatăl, pentru că (Isus) era descoperirea Cuvântului făgăduit al lui Dumnezeu.

Așa este și astăzi și întotdeauna. Da, domnul meu, acest Dumnezeu este una, și El

dorește ca și noi să fim una. Dar cum poate fi una această unire religioasă, când unul tăgăduiește una sau alta? Unul tăgăduiește nașterea din fecioară, în timp ce celălalt este de acord cu ea; altul tăgăduiește vindecarea divină, etc. Da, ei se află într-o confuzie. Unii dintre acești oameni nici nu cred în Dumnezeu sau cred că Isus este numai Fiul lui Dumnezeu; alții cred că Isus este Fiul lui Iosif și este doar numit Fiul lui Dumnezeu.

Știința creștină spune, pe altă parte, că Isus a fost un Profet, un Om obișnuit. Ei spun că El nu este Dumnezeu. Dar dacă El nu a fost Cel adevărat, înseamnă că a fost cel mai mare înșelător care a trăit vreodată pe pământ. Deci, El a fost Dumnezeu sau nu a fost nimic. Desigur, El a fost Dumnezeu însuși, care S-a făcut trup (asemenea nouă) și a locuit printre noi în persoana Fiului lui Dumnezeu, Isus Hristos. Desigur, acesta este adevărul.

Vedeți cum a intrat acest sunet neplăcut? Discordia este printre noi. Nimeni nu poate să tăgăduiască aceasta. Și Dumnezeu va nimici această grupare care are pretenția că-L slujește.

Observați acest lucru: Dumnezeu a semănat sămânța Lui, iar Satan și-a semănat sămânța sa.

Voi încerca să mă apropiu de încheiere, pentru că trebuie să începem cu rugăciunea.

Deci, Dumnezeu și-a semănat sămânța Sa, și această sămânță a fost Hristos.

Noi vom vorbi într-una din aceste seri, despre locul pe care și L-a ales Dumnezeu ca să-și pună Numele în el. Priviți, El este singura cale de salvare. El este singurul Dumnezeu adevărat – lângă El nu există niciun alt Dumnezeu.

Dumnezeu a spus: „*Eu sunt singurul Dumnezeu...alt Dumnezeu afară de Mine nu este.*” (Isaia 45.21).

Vorbind cu evreii, Isus spunea că El nu este un alt Dumnezeu, ci Dumnezeu însuși, Acela care S-a descoperit în vechime ca „Eu sunt”. „Eu”, spunea Isus, „*am venit în Numele Tatălui Meu, și nu Mă primiți; dacă va veni un altul, în numele lui însuși, pe acela îl veți primi.*” (Ioan 5.43).

Și la Consiliul de la Niceea, oamenii au făcut exact acest lucru. Dacă astăzi îi întrebi: „Ești creștin?”, răspund: „Eu sunt baptist!” „Ești creștin?” „Eu sunt pentecostal!” „Ești creștin?” „Eu sunt metodist!” Vedeți, fiecare are un nume pus de oameni.

Dar dacă vine vorba de Numele lui Isus, pleacă cât se poate de repede, pentru că nu vor să aibă nicio legătură cu așa ceva, dar El este Cuvântul și Cuvântul se exprimă pe Sine însuși.

Să nu uitați aceasta! El este singura cale de salvare! Este Trandafirul din Saron, cum spune Biblia. El este Alfa și Omega, Începutul și Sfârșitul. El este Acela care era, care este și care vine. El este Rădăcina și urmașul lui David. El este Luceafărul de dimineață, Crinul din vale, Tată, Fiu și Duh Sfânt – El este totul în Isus Hristos. El este descoperirea deplină a lui IeHoVaH Dumnezeu, care S-a făcut trup, ca să poată locui printre noi.

El a fost Trandafirul din Saron. Dar ce au făcut ei cu acest Trandafir din Saron? L-au zdrobit, L-au presat ca să primească parfumul Lui. Știați că pentru a se obține parfumul de trandafir, trebuie ca acel trandafir frumos să fie zdrobit și presat? Și Trandafirul din Saron, care a răspândit cea mai frumoasă mireasmă dintre toți trandafirii, a trebuit să fie presat pe Golgota. Și Moise a luat mireasma Trandafirului din Saron ca să-l ungă cu ea pe Aaron, înainte ca acesta să intre în locul prea sfânt al lui Dumnezeu. El trebuia să fie uns cu acest untdelemn înainte de a merge în spatele perdelei, ca să facă ispășirea pentru el și pentru popor (în

locul prea sfânt unde se afla altarul). El trebuia uns cu trandafirul din Saron. Ungerea aceasta trebuia să fie pe el – un miros plăcut pentru Domnul – când lua sângele mielului pentru ispășire, după ce el însuși era stropit cu acel sânge. Pe marginea mantiei erau niște rodii și printre ele erau puși clopoței: o rodie, un clopoțel de jur împrejurul mantiei – iar când mergea, Aaron trebuia să pășească într-un anumit fel, astfel încât clopoțeii să sune: „*Sfânt, sfânt, sfânt este Domnul!*”

Observați. El este acest Trandafir din Saron, iar mireasma Sa plăcută îi unge pe toți copiii Săi. Voi nu puteți veni înaintea Lui cu orice fel de ungere: cu dogme și crezuri omenești, ci trebuie să fiți unși cu acel Trandafir din Saron, cu Cuvântul. El este Crinul din Vale.

Cum se poate obține opiu? Prin presarea florii de mac. Medicii au nevoie de acest opiu în tratamente. Dacă un bărbat sau o femeie suferă cu nervii, încât fac crize de isterie, sau aleargă încioace și încolo, medicii le fac o injecție intravenoasă cu conținut de opiu și în acest fel ei se liniștesc. Pentru o vreme, totul este bine, dar când opiuul își încetează efectul, starea pacientului este mai rea decât înainte.

Dar prieteni, vreau să vă spun ceva: Eu cunosc numai o picătură de Opiu adevărat, Opiul Crinului din vale. Crinul din vale este Isus Hristos. El a fost presat pe Golgota. De ce? Pentru fărădelegile noastre. El a fost rănit și în rănilor Lui, noi suntem vindecați.

El a fost acea Floare minunată, cea mai minunată Floare care a crescut vreodată pe acest pământ: Crinul din Vale, Trandafirul din Saron. O, și când El a stat atârnat între cer și pământ, cu păcatul lumii asupra Sa, ca să ne poată aduce Salvarea și vindecarea, a lăsat ca Viața Sa (Opiul adevărat) să picure pe pământ.

Biblia spune că El este același ieri, azi și întotdeauna.

Prietene, Dumnezeu i-a poruncit lui Moise în pustie, să ridice un șarpe de aramă pe

o prăjină, pentru ca poporul să privească spre el și astfel să fie vindecat de mușcătura acelor șerpi înfocați. Moise era un tip al lui Hristos.

Șarpele de aramă reprezintă păcatul judecat. Da, șarpele de aramă arăta că păcatul este deja judecat. Arama este simbolul judecății dumnezeiești. Altarul de aramă pe care era pusă jertfa reprezintă același lucru.

Ilie a privit spre cer și a spus că cerul este ca arma aprinsă, ceea ce însemna că judecata dumnezeiască se revărsa asupra unei națiuni decăzute.

Șarpele de aramă ridicat în pustie, arăta că păcatul a fost deja judecat. Vedeți, Isus a fost făcut pentru noi păcat. El a fost pus pe lemn (șarpele de aramă simboliza deja că păcatele noastre au fost iertate) și a luat asupra Sa pedeapsa lui Dumnezeu. El a fost rănit pentru fărădelegile noastre, pentru răutatea noastră și pedeapsa a fost pusă asupra Lui. Prin aceasta, noi am primit pacea și prin rănilile Lui suntem vindecați.

Oh, Dumnezeu are cămărilor pline de Opiu. Voi, prieteni creștini, sunteți bolnavi și suferinzi. Oh, voi sunteți oboșiți și drumul vi se pare greu. Nu mai puteți rezista mult, veți cădea în timpul acesta modern în care trăim.

Ați ascultat în dimineața aceasta postul de radio „Lifeline”. Ei spuneau că Rusia deține controlul aproape asupra întregii lumi încă din anul 1955. Răpirea trebuie să aibă loc înainte ca să se întâmple acest lucru. Prieteni, cât este de aproape atunci acest lucru? Este chiar în fața noastră.

N-ați vrea să-L căutați în seara aceasta din toată inima? El este Crinul din vale, El este același ieri, azi și în veci. El este în seara aceasta aici, ca să se înalțe pe Sine însuși în fața poporului Său, așa cum a ridicat Moise păcatul judecat. Și nu numai păcatul este judecat, ci și boala.

Amintiți-vă că Isus a spus: „Și, după cum a înălțat Moise șarpele în pustie, tot așa trebuie să fie înălțat și Fiul omului.” (Ioan 3.14). De ce a ridicat Moise șarpele de aramă? Pentru păcatul necredinței și din cauza bolii. Tot așa, Isus a fost înălțat pe lemn din cauza păcatului, a bolii și a necredinței. Da, El a fost înălțat din același motiv.

Isus Hristos ne-a făgăduit că în ultimele zile, care vor fi la fel de rele ca cele de la început, se va descoperi Fiul omului. Aceasta se va întâmpla înainte de venirea Domnului. Atunci va fi la fel ca în zilele lui Noe și ca în timpul Sodomei și Gomorei (Luca 17.26-30).

Fiul omului Se va descoperi la fel cum S-a descoperit în timpul lui Avraam, când Elohim (Dumnezeu), S-a descoperit în trup omenesc. În acel chip El l-a vizitat pe Avraam și i-a spus acestuia gândurile Sarei care stătea în cortul ce se afla în spatele lor. El nu o vedea. El i s-a adresat lui Avram, spunându-i Avraam, iar soției lui nu i-a zis Sarai, ci Sara.

„Unde este nevastă-ta, Sara?”

„Uite-o în cort”, a răspuns el.

„La anul pe vremea aceasta, Mă voi întoarce negreșit la tine; și iată că Sara, nevasta ta, va avea un fiu.”

„Sara a râs în sine...”

„Domnul a zis lui Avraam: „Pentru ce a râs Sara?” (Geneza 18. 9-13).

Deci Isus a spus că Fiul omului Se va descoperi cu puțin timp înainte ca sămânța

de contrazicere să fie adunată și arsă. Da, El se va descoperi la fel ca odinioară lui Avraam.

Și ce înseamnă aceasta? El va fi înălțat din nou asemenea șarpelui de aramă ridicat de Moise, prin aceasta dovedind că Isus Hristos este același ieri, azi și în veci.

Credeți aceasta? Atunci vrem să ne plecăm capetele și să ne rugăm. Scumpul nostru Dumnezeu, noi Te iubim. Cuvântul Tău este pentru noi cu adevărat o hrană binecuvântată. Noi Îl iubim pur și simplu. Nouă ne place atât de mult să stăm în jurul Cuvântului Tău ca să ne bucurăm de binecuvântările Tale. Noi ne bucurăm pentru că putem sta aici alături de frații și surorile noastre, cu cei răscumpărați de Tine, cu prețul sângelui Tău.

Doamne, noi am dedicat aceste seri rugăciunii pentru bolnavi. Noi știm că pe baza făgăduinței Tale, noi suntem tămăduiți prin rănilile Tale.

Nu mai este necesar să ne rugăm ci trebuie doar să ne mărturisim păcatele, că am fost deja vindecați prin rănilile Tale. Oh, ce zi de mântuire! Ce făgăduință minunată este în Emanuel! Acesta este desigur adevărul.

Tu ai spus: *„Peste puțină vreme, lumea nu Mă va mai vedea, dar voi Mă veți vedea; pentru că Eu trăiesc, și voi veți trăi.”* (Ioan 14.19) și: *„Și iată că Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului.”* (Matei 28.20).

Tu ne-ai spus că la sfârșitul timpului, va veni iarăși o descoperire a Fiului omului. Da, Tu ai spus că cu puțin timp înainte de sfârșit, va fi din nou așa cum a fost în Sodoma, cu puțin timp înainte de a cădea focul care a ars acea lume păgână. Da, Fiul omului Se va descoperi din nou înainte de distrugerea Sodomei.

Tată, fă ca oamenii să nu scape această șansă! Eu te iubesc, Doamne, și Te rog să-
i ajuți să nu scape această ocazie. Fă ca în seara aceasta, fiecare bolnav sau
împovărat, să fie vindecat, orice ar avea el.

Fă ca fiecare păcătos să fie mântuit, iar dacă cineva este necredincios, deschide-
i inima ca să Te poată primi pe Tine. Îngăduie aceasta, Tată. Totul este în mâinile
Tale. Noi ne predăm Ție și Te așteptăm în mijlocul nostru.

Tu ai spus în Ioan 14.12: *„Adevărat, adevărat, vă spun, că cine crede în Mine, va
face și el lucrările pe care le fac Eu; ba încă va face altele și mai mari decât
acestea.”*

Noi știm că Tu însuși Te-ai făcut cunoscut oamenilor ca Profetul despre a cărui
venire a vorbit Moise. Timp de sute de ani, evreii nu au mai avut niciun profet,
peste tot stăpânea împotrivirea, dar Cuvântul lui Dumnezeu trebuia să se
împlinească. Și așa, Cuvântul S-a făcut trup, Tată, și noi vedem că astăzi domnește
aceeași împotrivire, dar Cuvântul Tău vine la împlinire în același fel. Tată,
binecuvântează-ne în seara aceasta, căci noi ne predăm Ție, împreună cu Cuvântul
Tău. Orice dorești să faci cu noi, fă-o Doamne, în Numele lui Isus Hristos. Amin.

(o soră vorbește în altă limbă). Să fiți într-adevăr respectuoși. Noi nu știm ce a
vorbit El. Poate că vrea să ne spună ceva, de aceea, rămâneți pentru o clipă
respectuoși. (un frate dă tălmăcirea). Amin.

Ați citit vreodată.....în Scriptură, când a venit
vrășmașul și ei au fost adunați cu toții laolaltă, a venit Duhul Sfânt peste un
bărbat, care le-a spus unde să meargă și ce să facă. Astfel, ei au putut să-l învingă
pe dușmanul lor care era foarte puternic (se face referire la Elisei, care spunea
Israelului tot ce punea la cale împotriva lor împăratul Siriei).

Veniți, prindeți-vă de mâna lui Dumnezeu și astfel, îl veți putea atinge pe

vrășmașul vostru, pe Satan. Mâna lui Dumnezeu este Hristos, Cuvântul. Luați deci Cuvântul în inimile voastre, în timp ce vom striga rându de rugăciune. (Se împart numere de rugăciune).

Poate printre noi sunt și străini, care nu înțeleg ce facem noi aici. Fiul meu, sau dacă el nu poate, să vină aici un frate ca să dea bilete de rugăciune și afară.

Sunt aproximativ 100 de bilete care vor fi împărțite oamenilor. Dacă primiți aceste bilete, nu vi se va promite că veți ajunge pe platformă astăzi. S-ar putea ca eu să chem doar 10-15 bilete pe platformă, dar aceasta nu are nicio legătură cu vindecarea voastră pentru că puteți fi vindecați și dacă stați pe locul vostru, cum s-a întâmplat ieri seară. Vreau să văd mâinile celor care au fost vindecați în timpul adunării. (Se strigă numerele).

Dacă nu puteți veni sus... dacă nu puteți să vă mișcați... văd câteva cărucioare... deci dacă nu puteți veni, ridicați pur și simplu mâna. Dacă nu aveți număr, stați liniștiți pe locul vostru și rugați-vă.

Câți dintre bolnavi nu au numere de rugăciune? Ridicați mâna. Aș vrea ca ceea ce vă spun, să nu vă supere, dar și Scriptura ne vorbește despre o femeie care nu avea număr de rugăciune. Ea s-a atins însă de Isus prin credință și a fost vindecată imediat. Câți cunosc această istorioară?

Bine, și ce a făcut ea după aceea? S-a atins de El, apoi s-a retras. Și Isus S-a întors și privea în jur pentru că nu o vedea. Este adevărat? Dar în clipa în care s-a atins de El, ea a simțit că hemoragia s-a oprit. Este adevărat?

De ce s-a întâmplat aceasta? Pentru că ea s-a atins de El.

Câți din cei prezenți în seara aceasta aici, știu că în Evrei scrie că Isus este acum

Marele Preot, care poate fi atins de suferința noastră, pentru că și El a suferit și a fost ispitit în toate lucrurile, doar că a fost fără păcat. Credeți aceasta? Poate cineva spune: „Bine, dacă El este Mare Preot, cum se va purta?” El va proceda exact cum a procedat întotdeauna. Credeți aceasta? Dacă credeți, El va proceda și cu voi exact cum a procedat atunci cu femeia aceea. Câți pot să creadă aceasta? Ridicați mâna și spuneți: „Eu cred aceasta cu adevărat!”

Haideți să ne rugăm înainte de a forma rândul de rugăciune. Eu știu că El este aici pentru că Îi simt prezența. Da, eu știu că El este aici. Este gata rândul de rugăciune? Eu am dorit să chem și pe unii care sunt afară. Priviți pur și simplu spre El și credeți.

Lângă femeia aceea cu ochelari, stă o femeie mică. Puteți vedea ce este deasupra ei? Priviți acolo. Ea suferă de o boală de inimă. Crezi că Isus vrea să te vindece? Dacă da, ridică mâna, ca să vadă oamenii. Tu nu mai ai această suferință, pentru că credința ta te-a vindecat. El este același ieri, azi și în veci.

Credeți pur și simplu. Voi ați putut vedea că nu este necesar să fiți în rândul de rugăciune ca să primiți vindecarea.

Acum, aici stă o femeie. Câți dintre voi știu că eu nu o cunosc? Ea este aici pentru că are număr de rugăciune. Ea nu putea ști dacă va fi chemată sau nu. Cineva ți-a dat numărul, apoi eu am strigat unele din numerele date și pentru că printre ele era și al tău, ai venit sus. Este adevărat? Eu nu pot să știu nici cine ești, nici de unde vii. Eu sunt un simplu bărbat, iar tu ești o femeie. Așa este. Același tablou este și în întâmplarea din Ioan 4.

Poate ziceți: „Ce vrei să spui, frate Branham?” Eu am făcut pur și simplu o mică legătură. Eu nu aveam cum să știu acest lucru. El este Cel care L-a descoperit. Eu nu pot să știu cine este această femeie, dar El o cunoaște. Eu nu am văzut-o niciodată până acum; îmi este total necunoscută.

Cine este femeia care a fost vindecată adineauri? Ridicați-vă, vă rog.... Vedeți, eu nu o cunosc nici pe ea, dar credința ei i-a adus vindecarea. Este adevărat? Dacă da, vă rog să ridicați mâna. Ea s-a atins de El prin credință. Dacă s-ar fi atins de mine, nu i-ar fi ajutat la nimic.

Puteți vedea voi că Biblia este Cuvântul lui Dumnezeu? El este același ieri, azi și în veci. Noi devenim Templul Duhului Sfânt, care este Hristos. Vedeți, aceasta este sămânța adevărată.

Deci, dacă Duhul adevărului intră în sămânța adevărată a Cuvântului, ea va trăi prin El (nu numai o parte a Cuvântului, căci aceasta o face Satan). Voi trebuie să luați totul; fiecare Cuvânt, pentru că El este un Dumnezeu întreg, nu numai pe jumătate.

Deci aici, stă această femeie pe care eu nu o cunosc. Isus a găsit o dată o femeie ca aceasta, lângă fântâna lui Iacov. Poate că ea nu avea aceeași suferință, eu nu pot să știu aceasta. El a stat lângă o fântână și voia să meargă în Samaria. Noi știm că Samaria se afla după deal; am vrut să spun că Samaria era pe drumul către Ierihon și El a trecut prin Samaria, apoi a venit în cetatea numită Sihar. Și El s-a așezat lângă fântână, după ce și-a trimis ucenicii în oraș ca să cumpere ceva de mâncare.

Câte rase de oameni sunt pe pământ? Trei: Urmașii lui Sem, Ham și Iafet. Atunci când a fost distrusă lumea veche, au rămas numai trei rase: evreii, păgânii și samaritenii.

Vedeți, acestea erau cele trei categorii care existau pe pământ când a fost Isus.

Totul în Dumnezeu este desăvârșit în numărul trei. Este la fel ca în cazul celor trei trepte ale discordiei și cele trei trepte în care S-a făcut Cuvântul trup - eu am vorbit despre aceasta.

Când Filip l-a adus pe Natanael, care era un evreu, Isus i-a zis: „*Te-am văzut mai înainte ca să te cheme Filip, când erai sub smochin.*” (Ioan 1.48).

Iar când Andrei l-a adus pe Petru, Isus a spus: „*Tu ești Simon, fiul lui Iona: tu te numești Chifa (adică Petru)*”. Deci aceștia erau evrei. Dar în capitolul 4, noi vedem că Isus s-a dus la Samariteni.

Acum este timpul neamurilor. El nu a arătat niciodată acest dar al deosebirii în legătura Sa cu neamurile.

Cercetați Scripturile și veți vedea dacă nu este așa. Dar El a făgăduit că va face acest lucru cu puțin timp înainte de venirea Lui.

Și atunci, El s-a așezat lângă fântână. Și iată că a venit o femeie care era pe jumătate evreică și jumătate păgână. Iar Isus i-a zis: „*Dă-Mi să beau!*” (Ioan 4.7).

La care ea l-a răspuns: „*Cum Tu, Iudeu, ceri să bei de la mine, femeie Samariteancă?*” (v.9). Noi suntem deosebiți, pentru că Tu ești iudeu, iar eu sunt samariteancă.

„Drept răspuns, Isus i-a zis: „*Dacă ai fi cunoscut tu darul lui Dumnezeu, și Cine este Cel ce-ți zice: „Dă-Mi să beau!” tu singură ai fi cerut să bei, și El ți-ar fi dat apă vie.*” (v.10).

Ce a făcut atunci Isus? A intrat în legătură cu duhul ei. El a văzut care era problema ei, de aceea i-a zis:

„*Du-te, de cheamă pe bărbatul tău, și vino aici.*” Ea a răspuns însă: „*N-am bărbat...*”

„Bine ai zis că n-ai bărbat. Pentru că cinci bărbați ai avut; și acela, pe care-l ai acum, nu-ți este bărbat.” (v.17-18).

Dar ce au spus fariseii despre El când au văzut că posedă acest dar? „O, acest Bărbat, este Beelzebul! El este un vrăjitor!” Iar Isus le-a răspuns: *„oricui va vorbi împotriva Fiului omului, i se va ierta; dar (când va veni Duhul Sfânt) oricui va huli împotriva Duhului Sfânt, nu i se va ierta.”* (Luca 12.10).

Recunoașteți împotrivirea care a fost atunci? Deosebirea este că atunci El putea să îi ierte pentru că nu venise încă Duhul Sfânt.

Mielul nu fusese încă jertfit. Dar femeia de la fântână nu s-a gândit la acele lucruri ci a spus: *„Doamne, văd că ești proroc.”* (Ioan 4.19).

De sute de ani, ei nu mai avuseseră niciun profet. Dar ea spunea: *„Doamne, văd că ești un proroc.”*

„Știu că are să vină Mesia (căruia I se zice Hristos); când va veni El are să ne spună toate lucrurile.” (v.25).

Vedeți, dacă atunci El a făcut aceste lucruri, le va face și astăzi, pentru că *„Isus Hristos este același ieri, azi și în veci.”*

Nu vedeți că și astăzi El Se descopere la fel ca atunci? Așa trebuie să fie!

Acum, ca și atunci, s-au întâlnit o femeie și un bărbat. Ea nu este femeia aceea, și eu nu sunt bărbatul acela, dar Duhul Sfânt este Același. El ne-a făgăduit că atunci când Se va descoperi Fiul omului, adică în zilele din urmă, va face aceleași lucruri.

Acum, eu nu te cunosc. Tu știi că acesta este adevărul. Poate că ceva nu este în ordine cu tine, dar eu nu pot să știu. Dar dacă Domnul Isus îmi va arăta problema ta, veți crede că Cel ce face acest lucru este Fiul lui Dumnezeu și nu o ființă omenească? Acesta este numai un înveliș (trupul), este numai Templul pe care L-a ales Dumnezeu. Dacă El alege pe cineva, atunci acest lucru este făcut prin harul Său nemărginit. Dar tu crezi? Dorești aceasta? (Femeia răspunde: „Amin!”).

Câți din cei prezenți în adunare, cred? Acum, stăm aici, în fața acestor lumini și noi nu ne-am mai văzut niciodată până acum. Eu nu pot să știu cine este femeia aceasta și nici de unde vine. Eu nu am văzut-o niciodată până în seara aceasta, așa cum nu am cunoscut-o nici pe cealaltă. Înțelegeți ce fac eu acum? Eu încerc să vă dezleg de împotrivirea pe care o aveți și să vă fac să credeți Cuvântul, căci Cuvântul S-a făcut trup în fața noastră. Cuvântul vine la viață în trupul nostru, arătându-ne prezența lui Dumnezeu.

Fie ca El să-i îngăduie să poată crede. Ea dorește să fie vindecată. Ea nu are copii și își dorește unul. Ea are aproximativ 40 de ani și desigur, la oameni este ceva imposibil. În locul acesta sunt mulți oameni care nu au avut niciodată copii.

Ei au venit aici pe podium, ca și această femeie, și Domnul le-a dăruit copii. Ridicați-vă ca să depuneți o mărturie că este adevărat ceea ce spun.

Nu demult, am ținut în brațe o fetiță care s-a născut după ce ne-am rugat pentru aceasta Domnului. Duminică, după ce am plecat de aici, Domnul i-a vorbit femeii care era stearpă, și la puțin timp după aceea, ea a primit acea fetiță mică și dulce.

Este aici? Unde este? Da, ea stă alături de mama ei. Ea este un Cuvânt vorbit de la Dumnezeu. Poți să-L crezi și tu din toată inima?

Crezi că binecuvântarea pe care o ai și pe care o simți este răspunsul lui Dumnezeu? Dacă Dumnezeu mi-ar spune și cum te numești, după ce mi-a spus ce

dorești, m-ai crede? Atunci, du-te acasă, doamnă Thomson, și dacă crezi din inimă, vei primi copilul pe care-l dorești.

Nu te îndoii. Crezi din toată inima? Crede din toată inima și nu te îndoii! Crede-L pe Dumnezeu! El este Dumnezeu!

Dumnezeu să te ajute, domnul meu. Noi nu ne cunoaștem. Nu ne-am întâlnit niciodată. Acum te văd pentru prima dată. Când am intrat am crezut că ești unchiul fratelui Mashagian sau al fratelui Shakarian. Abia când ai intrat în rândul de rugăciune mi-am dat seama că te-am confundat. Deci, nu ne cunoaștem deloc, așa că dacă Domnul Isus îmi va spune ceva despre tine... sau despre ceea ce dorești... El ți-a dat deja ceea ce ai cerut, trebuie doar să crezi acest lucru.

Câți pot să înțeleagă aceasta? Voi trebuie să aveți doar destulă credință pentru a primi lucrul pe care-l doriți.

Dacă doriți ceva și El îmi spune care este acea dorință, veți înțelege desigur că nu eu sunt acela care spun aceasta. Trebuie să fie ceva ca eu să pot face aceasta, și El ne-a făgăduit în Cuvânt că va face așa ceva. El este Acela care cunoaște gândurile inimii. Este adevărat?

Tu ai această mare dorință de a fi vindecat. Boala de care suferi este o grea boală de nervi. Dar mai ai o problemă: ai o suferință la spate. Într-un timp, suferința ți-a fost foarte grea și trebuie să fii operat. Așa vorbește Domnul: acesta este adevărul. Și mai ai o dorință: dorești să primești botezul cu Duhul Sfânt. Este adevărat? Vino aici!

Dumnezeule scump, fă ca în Numele lui Isus Hristos, acest bărbat să fie umplut cu Duhul Sfânt. Fie ca dorințele lui să fie împlinite, în Numele lui Isus. Amin. Primește-o, fratele meu. Crede pur și simplu și nu te îndoii. Dumnezeu să te ajute!

Din câte știu, nu ne cunoaștem. Dacă este adevărat, ridică mâna ca să vadă și cei prezenți. Nu ne-am întâlnit niciodată, dar poate că tu m-ai văzut în vreo adunare. Tatăl ceresc, știe că eu nu am văzut-o niciodată pe această femeie. Acesta este motivul pentru care nu pot să știu cine ești. Nu știu nimic despre tine, însă am ceva: un dar. Tu ai auzit mai înainte când am vorbit despre acest dar. Vino în partea aceasta și ascultă ce spune El. Eu pot să îți spun ce văd. Dacă El nu-mi arată nimic, nu am ce să îți spun.

Aș putea să îți spun ceva de la mine, dar aș fi greșit pentru că eu sunt doar un om.

Dar dacă El spune ceva, acesta este Adevărul desăvârșit. Atâta timp cât El este Dumnezeu, nu poate să spună nimic greșit. Vedeți, Dumnezeu nu poate să greșească. Dar crezi că Dumnezeu poate să-mi spună ce dorești? Crezi că El poate să-mi spună cine ești, care îți este dorința, ce ai făcut sau de ce ai venit aici?

Ai probleme cu picioarele. Te supără picioarele. (Femeia spune: Da!) Ai și o suferință feminină. (Da). Și mai ai o problemă: în inimă ai o mare dorință, pentru că ai pierdut pe cineva sau ceva. Este vorba de fiul tău. Băiatul a plecat și ai dori să mă rog pentru el ca să se întoarcă. (Da).

Dumnezeule din cer, trimite-i copilul înapoi. Fă ca Duhul Sfânt să-l întoarcă în seara aceasta pe acest băiat din drumul lui. Doamne, trimite-l înapoi la mama lui, căci Te rog în Numele lui Isus. Amin. Cel care cunoaște toate lucrurile, ți-l trimite înapoi. Să nu îți faci nicio grijă. Crede și nu te îndoii! Crede din toată inima. Crede că Dumnezeu va face restul.

Aceste 3-4 cazuri rezolvate prin darul deosebirii, m-au atins atât de tare, încât aproape că m-au orbit. Eu nu pot să vă explic ce simt, nu am cum s-o fac.

Poate cineva spune: „Vrei să zici că este mai greu decât să predici 45 de minute sau mai mult?” Da, domnii mei. Nici dacă aș predica trei ore, nu ar fi așa de greu.

Voi știți că de hainele Domnului Isus s-a atins o femeie, dar aici, oamenii nu se ating de mine. Vedeți, dacă această femeie s-ar atinge de mine (puneți-vă mâna pe mine), aceasta nu ar rezolva nimic. Eu nu sunt decât un simplu bărbat. Dar ea trebuie să se atingă de El.

Prin acest dar, eu pășesc alături de ea și spun doar ceea ce văd. Asta este tot ce fac eu. Dacă m-ar atinge pe mine, nu i-ar folosi la nimic, dar ea se atinge de Isus prin intermediul meu.

Exact așa s-a atins femeia cu scurgerea de sânge de Dumnezeu, prin Isus. Voi știți că El nu a știut ce era cu ea, de aceea a întrebat: „*Cine s-a atins de Mine?*” Ea s-a atins de haina Lui, după care s-a retras și s-a așezat jos. Și El a spus: „*Cine s-a atins de Mine?*” iar ucenicii L-au întrebat: „*Pentru ce întrebi... Doar fiecare Te atinge. Cum de mai întrebi așa ceva?*”

Dar Isus a spus: „*Am simțit că din Mine a ieșit o putere!*” El a slăbit când L-a atins o singură femeie și El era Fiul lui Dumnezeu.

Cum este atunci cu mine, care sunt un om păcătos, care am primit mântuirea prin harul Său?

Știți și voi de ce spune Isus: „*lucruri mai mari*”? Voi știți că El spune aceasta în Ioan 14.12: „*Cine crede în Mine, va face și el lucrările pe care le fac Eu; ba încă va face altele și **mai mari** decât acestea...*”

În Bibliile noastre scrie: „mai mari”, dar traducerea corectă este: „veți face mai multe”.

Eu nu o cunosc pe femeia aceasta, nu știu nimic despre ea. Îmi este la fel de necunoscută ca și ceilalți oameni. Noi nu ne cunoaștem. Ridică mâna ca dovadă că

nu ne cunoaștem, pentru ca oamenii să vadă aceasta.

Odată, Fiul omului a întâlnit lângă fântâna de pe dealul Samariei, o femeie mică. El a vorbit puțin cu ea și imediat a știut care este problema ei, pe care apoi i-a spus-o. Pe baza celor auzite, femeia a știut că în fața ei stă Mesia.

Tu te-ai atins de mine și eu m-am atins de tine, dar nu s-a întâmplat nimic. Dacă credința mea Îl va atinge prin acest dar micuț, și El îți va descoperi problema pe care o ai, vei ști că El este aici, așa cum a fost lângă fântâna aceea din Sihar. El este Același ieri, azi și în veci, crezi aceasta?

Tu ai foarte multe probleme și complicații. Dar un lucru este important: dorești să mă rog pentru artrita de care suferi. Este adevărat? Artrita te face să te anchilozezi. Să mai așteptăm puțin, poate că îți va mai spune ceva.

Oh, tu simți cum oamenii se împotrivesc pentru ceva... Ei spun aceasta și aceasta. Dar se pare că ești o ființă bună. Să mai discutăm puțin, pentru că mai ai ceva pe inimă. Eu nu pot să îți răspund la rugăciune, dar El poate. Dacă crezi, ai și primit răspunsul. Mai ai o povară pentru o rudă apropiată. Este vorba de fratele tău care se află în altă țară. El trăiește într-o țară umedă... și suferă de o gravă boală de nervi, care-l duce la moarte. El are o suferință care nu se poate vindeca. Este adevărat? Da, așa este. „Așa vorbește Domnul: trimite-i batista pe care o ai în mână, la fratele tău. Spune-i să nu se îndoiască, ci să creadă și va fi vindecat.”

Crezi din toată inima? Dacă crezi, trebuie să mai faci ceva: trebuie să-L primești pe El. Este adevărat?

Femeia care vine spre platformă își caută pacientul. Eu nu-l văd, dar credeți că Dumnezeu mi-l poate arăta unde se află?

Femeia de acolo să ridice mâna... femeia aceea... ea este pacientul căutat. Da, da, și dacă crezi din inimă suferința de astmă pe care o ai, nu te mai supără mult. Bine, du-te acasă și crede că ești vindecată.

Vedeți, aceasta este. Oriunde privesc, viziunea vine, orice s-ar întâmpla. Amin! Puteți să vedeți aceasta? Totul este desăvârșit, atât de desăvârșit cum numai Dumnezeu o poate face!

Crezi și tu? Crezi că astma de care suferi te poate părăsi? Crezi sau nu? Bine, atunci spune-I Domnului că-L crezi!

Crezi că artrita de care suferi te va părăsi? Crezi că te poți face sănătoasă? Du-te liniștită, căci Isus Hristos te face sănătoasă!

Unii oameni mor din cauza bolilor de inimă, dar tu nu trebuie să te lași. Crezi că Dumnezeu poate să te vindece și să te facă sănătoasă? Du-te și crede din toată inima! Spune: „Eu m-am rugat pentru aceasta!”

Vorbești engleza? Înțelegi engleza? (Să vină un traducător, vă rog!) Bine, vrei să-i traduci ceea ce vreau să-i spun? Spune-i că suferința de stomac de care suferă, o va părăsi dacă crede. Vrea să creadă? Atunci se va vindeca. Poți pleca liniștită acasă, pentru că ești vindecată.

Cum îți merge? Crezi? (Femeia răspunde: „Da, domnul meu!”)

Bărbatul care stă acolo, are o suferință la spate. El privește spre mine. Dacă crezi, domnul meu, totul este în ordine.

Femeia de lângă bărbatul acela, are o suferință la gât. Este adevărat? Crezi că

Dumnezeu te poate vindeca? Dorești să-mi pun mâinile și peste fiul tău mai mic, care este bolnav, ca să fie vindecat și el. Crezi? Ai suferit de o boală feminină, dar ea te-a părăsit acum. Credința ta te-a vindecat.

Credeți că Isus Hristos rămâne același ieri, azi și în veci? Atunci puneți-vă mâinile unii peste alții și rugați-vă. Rugăciunea cu credință! Fiecare dintre noi să se roage cu credință!

Scumpule Dumnezeu, noi suntem acoperiți de prezența Ta dumnezeiască. Noi vedem cum Tu mergi prin clădire și îi vindeci pe bolnavi. Lasă ca suflarea Ta să cadă peste inimile lor. Arată-le că timpul se apropie de sfârșit. Încă puțin, și ne vom întâlni cu aceia pe care-i iubim și care au plecat dintre noi.

Fă ca prezența Ta să aducă vindecarea tuturor. Noi îl condamnăm pe Satan și toate faptele lui. Satano, părăsește-i pe acești oameni, în Numele lui Isus Hristos!

Cei care cred în El și au primit vindecarea, să se ridice și să spună: „Eu mă ridic și primesc vindecarea! Eu cred aceasta!”

Oricare ar fi starea voastră, dacă credeți cu adevărat, ridicați-vă și spuneți:

„Doamne Isuse, Îți mulțumesc pentru că m-ai vindecat!” Dumnezeu să fie cu voi!

- Amin -